

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Όταν λοιπόν ο ρητορικός λόγος στερείται της προσωπικής άποψης και της γνώμης αυτού που μιλάει και των μεταβολών που γίνονται στους ρητορικούς αγώνες, αίσια και των ευθυριών και της φροντίδας για να γίνουν αυτά πράξη, και δεν υπάρχει τίποτα που να προάγει τον συναχνησμό και την περνώ μεταξύ τους, αλλά γίνεται έρημος και γοητός απ' όλα όσα έχουν προαναφερθεί, αντίθετα διαβάσει κάποιος αυτόν χωρίς δυνατότητα περνώ και χωρίς να επιδεικνύει κανένα συναίσθημα αλλά σα να απαριθμεί, δικαιολογημένα - νομίζω - φαίνεται στους ακροατές ότι είναι φαύλος/αποτυχημένος. Αυτά αυριώς θα μπορούσαν προπάντων και να βλάψουν αυτόν που ευφωνείται (από εμένα) και να τον κάνουν να φαίνεται χειρότερος

Γ2. α) αναχνηώσῃ ~> ανάχνηθε

ἀπαριθμῶν ~> ἀπαριθμοῦσεν

ζῶντες ἀκούουσιν ~> ἀκούσεσθαι

μαλίστ' ~> μάλα

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2017

φαίνεσθαι \rightsquigarrow φανῆτε

Γ2.β) τοῦ μὲν προειρημένου ἄκματος ἔρημοι
γένωνται

Γ3.α) τῶν μεταβολῶν \rightsquigarrow Αντικείμενο στο ρήμα
ἀποστερηθῆ

τῶν προειρημένων \rightsquigarrow γενική ἀκτινικῆς
στο ἔρημος καὶ γινός

γινός \rightsquigarrow κατηγορούμενο στο
ὑποκείμενο του ρήματος
(οἰ λόγος)

εἰσότης \rightsquigarrow ἐπιρρηματικός προσδιο-
ρισμός του τρόπου στο
δοσεῖ

τοῖς ἀνοούσιν \rightsquigarrow δοτική προσωπική
κρίνοντας προσώπου στο
δοσεῖ

Γ3 β)

Η πρόταση είναι κύρια, καθώς εισάγεται
μεν με την αναφορική ατωνυμία ἄπερ,
αλλά βρίσκεται μετά από ισχυρό σημείο
επίξεως.

ἄπερ \rightsquigarrow Υποκείμενο στο ρήμα ἄν βλάγῃε
(αττική σύνταξη)

ὅν ἐπιδεικνύμενον \rightsquigarrow επιδεικτική/αναφορική
μετοχή ως Αντικείμενο
στο ρήμα ἄν βλάγῃε

φαινώτερον \rightsquigarrow ματηχούμενο μέσω
του φαίνεσθαι στο Υποκεί-
μενο του Απαρέμφατου

φαίνεσθαι \rightsquigarrow τελικό απαρέμφατο
Αντικείμενο στο ρήμα
(ἄν) ποιήσειεν (εξερρησώθη)